ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ
της 8ης Δεκεμβρίου 1970*

Στην υπόθεση 14/70,

που έχει ως αντικείμενο αίτηση του Bundesfinanzhof προς το Δικαστήριο, κατ' εφαρμογή του άρθρου 177 της Συνθήκης ΕΟΚ, με την οποία ζητείται, στο πλαίσιο της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του παραπέμποντος δικαστηρίου μεταξύ

Deutsche Bakels GmbH

και

Oberfinanzdirektion München,

η έκδοση προδικαστικής αποφάσεως ως προς την ερμηνεία του κανονισμού 160/66/ΕΟΚ του Συμβουλίου, όπως αντικαταστάθηκε από τον κανονισμό 1059/69/ΕΟΚ του Συμβουλίου, σε συνδυασμό με τον κανονισμό 950/68/ΕΟΚ του Συμβουλίου,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ,

συγκείμενο από τους R. Lecourt, πρόεδρο, A. M. Donner (εισηγητή) και A. Trabucchi, προέδρους τμήματος, R. Monaco, J. Mertens de Wilmars, P. Pescatore και H. Kutscher, δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: K. Roemer
γραμματέας: A. Van Houtte

εκδίδει την ακόλουθη

* Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική.

Απόφαση

(το μέρος που περιέχει τα περιστατικά παραλείπεται)

Σκεπτικό

1 Με Διάταξη της 25ης Φεβρουαρίου 1970, που περιήλθε στο Δικαστήριο στις 6 Απριλίου 1970, το Bundesfinanzhof της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας υπέβαλε, δυνάμει του άρθρου 177 της Συνθήκης περί ιδρύσεως της ΕΟΚ, διάφορα ερωτήματα επιδιώκοντας την ερμηνεία του κανονισμού 950/68 (ΕΟΚ) του Συμβουλίου, της 28ης Ιουνίου 1968, περί κοινού δασμολογίου (Abl 1968 N° L 172)

Επί του πρώτου ερωτήματος

2 Με το πρώτο ερώτημα, ζητείται από το Δικαστήριο να κρίνει εάν, όσο δεν έχουν ακόμη εκδοθεί για τις κλάσεις του κοινού δασμολογίου επεξηγηματικές σημειώσεις σε κοινοτικό επίπεδο, είναι δυνατόν ν' αναγνωριστεί στις επεξηγηματικές σημειώσεις που εκδίδουν οι εθνικές αρχές ισχύς δεσμευτικής ερμηνείας αυτών των δασμολογικών κλάσεων.

3 Δυνάμει των άρθρων 28 και 111 της Συνθήκης ΕΟΚ το Συμβούλιο εξέδωσε τον κανονισμό 950/68 περί κοινού δασμολογίου που περιλαμβάνει σε παράρτημα τον πίνακα των δασμών του δασμολογίου αυτού.

Η ερμηνεία των κλάσεων που περιέχει ο πίνακας αυτός δεν μπορεί να χωρήσει αν δεν γίνουν σεβαστές οι κοινοτικές αρμοδιότητες.

Πράγματι, από την ίδια τη φύση του κοινού δασμολογίου προκύπτει ότι οι διάφορες κλάσεις του δασμολογίου αυτού πρέπει να έχουν σε όλα τα κράτη μέλη το ίδιο περιεχόμενο.

Η επιταγή αυτή θα διακινδύνευε αν, σε περίπτωση δυσκολίας ως προς τη δασμολογική κατάταξη ενός εμπορεύματος, κάθε κράτος μέλος μπορούσε να ορίσει το ίδιο ερμηνευτικά το περιεχόμενο αυτό.

4 Ναι μεν, σε περίπτωση δυσκολίας ως προς την κατάταξη ενός εμπορεύματος, η εθνική διοίκηση μπορεί να αναγκαστεί να λάβει μέτρα εφαρμογής και με την ευκαιρία αυτή να διαλύσει τις αμφιβολίες που γεννά η περιγραφή ενός εμπορεύματος, δεν μπορεί όμως να προβεί σ' αυτή την ενέργεια παρά τηρώντας το κοινοτικό δίκαιο, χωρίς να μπορούν οι εθνικές αρχές να εκδώσουν ερμηνευτικούς κανόνες με δεσμευτική ισχύ.

5 Επομένως, στο πρώτο ερώτημα που υπέβαλε το Bundesfinanzhof πρέπει να δοθεί η απάντηση ότι, ακόμη κι αν ελλείπει επίσημη κοινοτική ερμηνεία, δεν μπορεί ν' αναγνωριστεί στις επεξηγηματικές σημειώσεις περί των κλάσεων του κοινού δασμολογίου που εκδίδονται από εθνικές αρχές, ισχύς δεσμευτικής ερμηνείας των κλάσεων αυτών.

Επί του δευτέρου ερωτήματος

6 Για την περίπτωση που στο πρώτο ερώτημα θα δινόταν αρνητική απάντηση, το Bundesfinanzhof ζητεί από το Δικαστήριο να κρίνει εάν, όσο οι κλάσεις του κοινού δασμολογίου δεν απετέλεσαν ακόμη αντικείμενο επεξηγηματικών σημειώσεων σε κοινοτικό επίπεδο, δεσμεύουν οι επεξηγηματικές σημειώσεις της ονοματολογίας των Βρυξελλών του 1955 σχετικά με τις κλάσεις αυτές.

7 Είναι βέβαιο ότι το κοινό δασμολόγιο, που αποτελεί παράρτημα του κανονισμού 950/68, στηρίζεται στην ονοματολογία των Βρυξελλών, που καθιερώθηκε με τη Σύμβαση περί της ονοματολογίας για την κατάταξη των εμπορευμάτων στα δασμολόγια, της 15ης Δεκεμβρίου 1950, στην οποία προσχώρησαν τα κράτη μέλη.

8 Για να εξασφαλίσουν την ομοιόμορφη ερμηνεία και εφαρμογή της ονοματολογίας τα άρθρα III και IV της Σύμβασης προβλέπουν ότι μία Επιτροπή Ονοματολογίας θα συντάσσει, υπό την επίβλεψη του Συμβουλίου Τελωνειακής Συνεργασίας, επεξηγηματικές σημειώσεις καθώς και γνωματεύσεις επί των δασμολογικών κατατάξεων.

9 Αυτές οι σημειώσεις και οι γνωματεύσεις αποτελούν ερμηνευτικό μέσο που προσδιορίζει τόσο την αρχική, όσο και τη σύγχρονη σημασία και το περιεχόμενο των διαφόρων δασμολογικών κλάσεων.

Επομένως λόγω ελλείψεως κοινοτικών διατάξεων επί του θέματος αυτού, δεν θα πρέπει τα όργανα που καλούνται να εφαρμόσουν τις κοινοτικές διατάξεις και αποδέχτηκαν την ονοματολογία των Βρυξελλών να παραγνωρίζουν τη δεσμευ-

τικότητα που έχουν οι σημειώσεις και οι γνωματεύσεις αυτές για την ερμηνεία της ονοματολογίας.

10 Ειδικότερα, όσο οι κλάσεις του κοινού δασμολογίου δεν αποτέλεσαν ακόμη αντικείμενο επεξηγηματικών σημειώσεων σε κοινοτικό επίπεδο, η τήρηση των εν λόγω σημειώσεων και γνωματεύσεων συνιστά χρήσιμο μέσο για να εξασφαλιστεί ότι το εξωτερικό κοινό δασμολόγιο θα ερμηνεύεται και θα εφαρμόζεται ομοιόμορφα σε όλα τα σύνορα της Κοινής Αγοράς.

Η λήψη υπόψη και η τήρηση των επεξηγηματικών σημειώσεων και των γνωματεύσεων επί των δασμολογικών κατατάξεων ευνοούν επομένως την προσέγγιση των πρακτικών των αρχών που είναι επιφορτισμένες με την εφαρμογή του κοινού δασμολογίου.

11 Υπό αυτές τις συνθήκες, οι σκοποί και η οικονομία του κοινού δασμολογίου επιβάλλουν, ελλείψει κοινοτικών διατάξεων επί του θέματος αυτού, να αναγνωρίζονται οι προαναφερθείσες επεξηγηματικές σημειώσεις και γνωματεύσεις επί των δασμολογικών κατατάξεων ως έγκυρα μέσα για την ερμηνεία των δασμολογικών κλάσεων του κανονισμού 950/68.

Επομένως, στο δεύτερο ερώτημα που υπέβαλε το Bundesfinanzhof πρέπει να δοθεί καταφατική απάντηση.

Επί του τρίτου ερωτήματος

12 Επειδή το τρίτο ερώτημα υποβλήθηκε μόνο για την περίπτωση που θα δινόταν αρνητική απάντηση στο δεύτερο ερώτημα, παρέλκει η εξέτασή του.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ,

έχοντας υπόψη τα διαδικαστικά έγγραφα,

αφού άκουσε την έκθεση του εισηγητή δικαστή, τις προφορικές παρατηρήσεις της προσφεύγουσας της κύριας δίκης, της κυβέρνησης της Ομοσπονδιακής Δη-

μοκρατίας της Γερμανίας και της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, καθώς και τις προτάσεις του Γενικού Εισαγγελέα,

έχοντας υπόψη τη Συνθήκη περί ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητος και ιδίως τα άρθρα 18 έως 29, 111 και 177, τον κανονισμό 950/68/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 28ης Ιουνίου 1968, το Πρωτόκολλο περί του Οργανισμού του Δικαστηρίου της ΕΟΚ και τον κανονισμό διαδικασίας του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων,

κρίνοντας επί του ερωτήματος που του υπέβαλε, με Διάταξη της 25ης Φεβρουαρίου 1970, το Bundesfinanzhof της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανιας, αποφαίνεται:

1) Ο κανονισμός 950/68 του Συμβουλίου, της 28ης Ιουνίου 1968, πρέπει να ερμηνεύεται υπό την έννοια ότι δεν επιτρέπει στα κράτη μέλη να θεσπίζουν δεσμευτικές εσωτερικές διατάξεις που να θίγουν το περιεχόμενο του κανονισμού ή των δασμολογικών κλάσεων που περιλαμβάνει.

2) Ελλείψει κοινοτικών διατάξεων επί του θέματος, οι επεξηγηματικές σημειώσεις και οι γνωματεύσεις επί των δασμολογικών κατατάξεων που προβλέπει η Σύμβαση περί της ονοματολογίας για την κατάταξη των εμπορευμάτων στα τελωνειακά δασμολόγια, δεσμεύουν ως έγκυρο μέσο ερμηνείας των κλάσεων του κοινού δασμολογίου.

Κρίθηκε και δημοσιεύτηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 8 Δεκεμβρίου 1970.

Lecourt Donner Trabucchi Monaco

Mertens de Wilmars Pescatore Kutscher

Λουξεμβούργο, 8 Δεκεμβρίου 1970.

Ο Γραμματέας
A. Van Houtte

Ο Πρόεδρος
R. Lecourt